

BARNSEXUALITET – en vägledning

BARNSEXUALITET
– en vägledning

Världshälsoorganisationen, WHO, har genom åren definierat och beskrivit vad sexualitet är på olika sätt. Så här lyder en av de mest använda definitionerna:

”Sexualitet är en integrerad del av varje människas personlighet, och det gäller såväl man och kvinna som barn. Den är ett grundbehov och en aspekt av att vara mänsklig, som inte kan skiljas från andra livsaspekter.

Sexualitet är inte synonym med samlag, den handlar inte om huruvida vi kan ha orgasmer eller inte, och är heller inte summan av våra erotiska liv. Dessa kan men behöver inte vara en del av vår sexualitet. Sexualitet är mycket mer: den finns i energin som driver oss att söka kärlek, kontakt, värme och närhet; den uttrycks i vårt sätt att känna och väcka känslor samt att röra vid varandra.

Sexualiteten påverkar tankar, känslor, handlingar och gensvar och därigenom vår psykiska och fysiska hälsa.”

BARN SEXUALITET

Alla människor föds med en sexualitet. I barndomen kan det innebära en nyfikenhet på den egna och andras kroppar, eller ett intresse för att leka utforskande lekar. Barn har också frågor och tankar om sin egen och vuxnas sexualitet. Om man ser sexualiteten som något som är en del av alla människor, och som uttrycks på olika sätt i olika åldrar, blir sexualiteten i barndomen en integrerad del av en människas liv, utveckling och självuppfattning.

Den här broschyren är ett stöd till föräldrar, förskolepersonal, lärare och andra som vill, men ibland tycker att det är svårt att prata med barn om sexualitet, kroppsintegritet och relationer. Den fokuserar på barn från spädbarnsålder och fram till början av puberteten med tonvikt på förskoleåldern. Med ökad kunskap om barns sexuella utveckling får man som vuxen i ett barns närhet bättre förutsättningar för att stötta det på bästa sätt under uppväxten.

SEXUALITETEN I BARNDOMEN

Barn föds med en förmåga att uppleva sexuella känslor. Precis som i livet i stort är barn nyfikna på att lära nytt och att upptäcka nya saker. Små barn utforskar och upptäcker sin egen och andras kroppar genom att titta och röra. Det sker exempelvis genom så kallade doktorslekar. Sexuella lekar och sexuellt utforskande är en del av barns liv och utveckling.

Barn är olika, så även när det gäller relationen till den egna kroppen och hur man närmar sig sexualiteten. En del barn är mer nyfikna och intresserade än andra, medan vissa inte visar något intresse. Barnets livserfarenheter och fostran har också betydelse, liksom normerna i samhället eller i den grupp man tillhör. Barn tar intryck från sin omgivning och lär sig, inte minst genom äldre syskon eller andra barn på förskola och skola.

Genom att iaktta sin omgivning lär sig barn tidigt de normer och uppfattningar som finns kring sexualiteten. Vi ser till exempel att barn tidigt tar till sig bilderna av hur man ska vara som ”kille” och ”tjej”.

Könsnormer, ord som beskriver sexualiteten och normer för hur man frågar chans varierar över tid. Att jämföra med vad man själv visste eller gjorde i en viss ålder är därför inte alltid gångbart. Barn har till exempel idag tillgång till information och bilder av sexualitet som tidigare generationer inte haft. Det påverkar vad barn gör och vilka frågor de har om sin kropp och sexualitet.

Att utforska kroppen

Utforskandet av den egna och andras kroppar kan ske genom att man studerar sig själv i spegeln, visar sin kropp för andra eller testar om en legobit går att få in i rumpan. Barn kan också vara nyfikna på vuxnas kroppar och ställa frågor om dem, eller vilja röra vid vuxnas bröst eller könsorgan. Frågor om samlag och hur barn blir till är också vanliga och dyker ofta upp i förskoleåldern.

Perioder med sexuellt utforskande återkommer under hela uppväxten, men på olika sätt, beroende på ålder och utvecklingsnivå. Att börja komma in i puberteten kan väcka frågor om de kroppsliga förändringar som då sker.

Det kan också innebära att tankar på sex och intresse för onani får en större plats än tidigare, liksom ett sexuellt intresse för andra och funderingar på om man gillar killar eller tjejer eller både och.

I och med puberteten upplever många att de på ett annat sätt än tidigare blir betraktade som blivande män respektive kvinnor. För vissa innebär det en positiv bekräftelse, andra känner sig obekväma och upplever sig intvingade i en ny kropp eller roll.

Att uppvisa blygsel vid omklädnad eller toalettbesök är vanligt, men hänger också ihop med hur andra i ens omgivning beter sig. När man börjar komma in i puberteten brukar den kroppsliga integriteten bli viktigare och om det tidigare var självklart att bada bastu naken ihop med ett syskon eller en förälder kan det nu bli helt otänkbart. Det kan vara

ett tecken på att barnet kan sätta gränser, vilket ska respekteras och uppmuntras. Samtidigt kan det vara värdefullt att prata med barnet om varför kroppen känns hemlig. Ibland handlar det om skamkänslor, eller föreställningar om att kroppen inte duger som den är.

Små barns onani

När små barn börjar kunna använda sina händer är det vanligt att de upptäcker sina könsorgan. Många barn har så gott som alltid blöja eller kläder på sig, vilket försvårar möjligheterna att utforska snippan eller snoppen.

Själva förmågan att få stånd, lubricera (bli fuktig i slidan) och få orgasm är något som alla människor föds med. Barns kön är, precis som hos vuxna, ett ställe som innehåller många nervtrådar. Många barn upptäcker att det känns skönt att röra vid

könsorganet på ett speciellt sätt, att dra i det eller att till exempel gnida sig mot något. Det kan ske när barnet vill komma till ro och sova – men också i andra situationer, som i stolen i väntan på maten eller i tv-soffan.

Med ökad ålder lär sig de flesta barn att det här är något som man gör i avskildhet. Om det inte sker kan man berätta det för barnet.

Lekar och samspel

Att leka familj eller doktor är vanliga lekar som leks både i samkönade och olikkönade par och grupper. Lekarna ger möjligheter att ta reda på mer om sin kropp och sexualitet. Det är också tillfällen då barn kan jämföra sina kroppar med andra. Vad är lika? Hur ser din kropp ut? Var känns det skönt? Vad händer om jag gör så här på dig? Lekarna är också ett sätt för barnen att lära känna sina egna och andras gränser.

När barn leker doktor eller andra lekar som handlar om att utforska kroppen och sexualiteten, sker det vanligtvis tillsammans med ett annat barn i ungefär samma ålder och mognad och som har ungefär samma status i gruppen. Framför allt sker dessa lekar med de vanliga kompisarna eller med syskon, i en relation som är känd och trygg.

Barn leker ibland maktlekar. Kanske leker de att någon är en drottning som får bestämma vad de andra barnen ska göra. Att de lekarna också omfattar handlingar som uppfattas som sexuella är inte ovanligt. Liksom i alla andra sammanhang är det viktigt att leken sker på lika villkor och utan inslag av aggressivitet eller tvång. Om leken präglas av lekfullhet och barnen upplever den på ett positivt sätt finns det sällan någon anledning till oro eller ett behov av att begränsa leken.

TRYGGHET, SJÄLVKÄNSLA OCH LUST

Relationen till sexualiteten och den egna kroppen börjar formas redan när vi är små. Därför är det viktigt att barn får veta att det går att prata om kroppen, känslor och sex – och att deras frågor och utforskande bemöts med respekt och öppenhet. Det ger förutsättningar för att känna stolthet och trygghet över den egna kroppen, och att utveckla en positiv och ansvarsfull sexualitet.

Bekräfta intresse och nyfikenhet

Barns nyfikenhet hämmas ibland av vuxenvärldens tabun eller oro. Barn lär sig tidigt, genom omgivningens reaktioner, att de sexuella lekarna skiljer sig åt från andra lekar och de kan därför bli generade eller förlägna om någon upptäcker deras lek. Tyst-

nad, avståndstagande, tillrättavisningar och markeringar som rör barns sexuella uttryck kan få barn att förknippa sexualiteten med skamkänslor. Sådana känslor kan påverka sexualiteten även senare i livet.

Ens egna attityder och erfarenheter av sexualitet präglar ens känslor och reaktioner. Kanske upplever vi själva att sexualiteten är skamfylld, eller tycker att nakenhet är något pinsamt. Fundera på hur du själv blev bemött som barn och vilka tankar och känslor som väcks i dig när du funderar på barns sexualitet. Undersök dina egna värderingar och om det kan vara så att du ibland bemöter barn på ett sätt som begränsar deras möjligheter att få vara dem de är.

Som vuxen kan man lära barn sådant som kroppslig integritet, ömsesidighet och vad som är privat utan att påföra dem känslor av skuld och skam. Bekräfta de pirriga känslor som barnet känner, nyfikenheten och intresset. Ta inte bara bort fyraåringens händer om det rör vid sitt könsorgan vid matbordet. Förklara att du förstår att det kan kännas skönt att ta på snippan eller snoppen, och att barnet kan fortsätta på sitt rum efter maten.

Ibland är det ängslan för vad andra vuxna ska tycka som får oss att sätta gränser för vad barnet får säga eller göra. Vad ska andra säga om jag låter mitt barn leka doktorslekar med sina kamrater? Vad kommer mina vänner att tycka om de hör min femåring ställa de här frågorna? Att prata med andra vuxna om hur de tänker kring barns sexualitet kan vara till stor hjälp.

Ett samhälles föreställningar om sexualitet och kön påverkar oss och våra förhållningssätt och därmed hur vi bemöter barns sexuella uttryck. Flickor och pojkar blir generellt bemötta på olika sätt. Att pojkar tar på sin snopp uppfattas ofta som mindre känsligt än om en flicka rör vid sin snippa. Flickor blir oftare avbrutna eller tillsagda att sluta. Pojkar å andra sidan tillåts i lägre utsträckning än flickor att vara ledsna, ängsliga och få bli tröstade. De får oftare höra att de ska rycka upp sig och vara tuffa. Hur pojkar och flickor blir bemötta när de är barn påverkar hur deras relation till sin kropp kommer att se ut när de blir vuxna, och vilka känslor de kommer att ha tillgång till.

Samtal i vardagen

När barn börjar kunna prata börjar de också ställa frågor. Hur kom lillebror in i magen? Varför har man badkläder i simhallen? Hur känns det att kysas? När du svarar rakt, enkelt och odramatiskt på frågorna visar du barnet att du inte tycker att det är märkligt att prata om kroppen, känslor och sex. Det gör att barnet kan komma till dig när det undrar något, eller om det har varit med om något som inte har känts bra.

Men att vänta på att barnet ska ställa frågor är ofta inte tillräckligt. Det är inte säkert att barnet vet vad det undrar över, eller vågar prata om det. Försök därför se till att samtal om sexualiteten, relationer och kroppen blir en del av vardagen. Ta själv upp ämnena, kanske när ett storasyskon har skaffat en partner, ni går förbi en reklamskylt, i samband

med högläsning eller stannat till vid mensskydden i butiken. Om du blir uppmärksam på möjligheterna kommer du att se att de dyker upp varje dag. Ställ frågor när barnet berättar att en kompis har blivit kär, intressera dig för vad barnet gör på internet och fråga hur det kändes att se den sorgliga filmen. Genom att sätta ord på känslor, kroppsdelar och upplevelser ger vi barnen tillgång till ett språk, och övar det i att sätta ord på sådant det tänker och känner. Det är till exempel viktigt att både pojkar och flickor får bra och neutrala ord för sina könsorgan – ord som de tycker känns bra att använda. På samma sätt som vi namnger öron, tår och naveln kan vi prata om snoppen, pungen, snippan och blygdläpparna.

Att tidigt prata om frågor som berör sexualitet och känslor är viktigt ur ett långsiktigt, förebyggande och hälsofrämjande perspektiv. Förståelse för och

kunskap om kroppen och sexualiteten kan göra det lättare att tycka om sig själv, att respektera andra, och att man blir bättre på att i framtiden välja om och vem man vill ha sex med. Ett bra förhållande till sin sexualitet påverkar självkänslan positivt, stärker identiteten och ökar välbefinnandet.

Kroppslig integritet

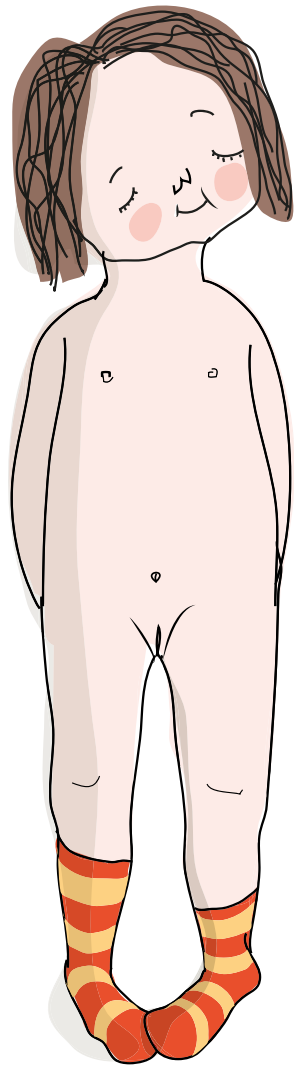
Alla barn ska få lära sig att deras kropp är deras egen och att de har rätt att säga ja till sådant de vill göra, men också nej till sådant som inte känns bra. Om man kan lyssna på sin egen kropps signaler blir det också lättare att förstå andras känslor och gränser.

Även små barn behöver få veta att deras känslor är viktiga och värda att lyssna på. Respektera barnets gränser och visa att det är okej att säga nej till kramar och pussar. Uppmuntra till exempel inte ett

barn att krama någon om det uttrycker att det inte vill, och kittla inte ett barn som har sagt nej. Låt också barnet få tillgång till ensamtid, en möjlighet att kunna stänga en dörr om sig då och då, och visa respekt för att sexualiteten kan kännas privat.

Ett sätt att stärka barns integritet är att låta dem öva på att berätta vad de tycker om, och vad som inte känns bra. Tycker barnet om att kli kliat på ryggen, eller kammad i håret? Låt det tala om var det känns bra och var det inte känns skönt. På det sättet lär du barnet att berätta vad det vill och inte vill, och att det kan bestämma över sin egen kropp. Det hjälper barnen att lära känna sig själva och de lär sig att olika personer kan tycka om olika saker. Man kan också prata med barn om på vilka sätt man kan visa att man vill något, och att man inte vill, och att man aldrig får tvinga någon annan att göra saker den inte vill.

Ge alla samma möjligheter

Vi vet att barn redan när de är några år gamla har en bild av vad som är ”killigt” eller ”tjejigt”. Det kan handla om vilka lekar, färger eller kläder som ”passar” till respektive kön. Men det kan också handla om vad killar och tjejer får göra, eller hur de bör vara. Barn utforskar och leker med dessa budskap – genom rollekar, som att leka familj, eller genom att experimentera med kläder och uttryck – men vi vet också att de tidigt anpassar sig till normerna och väljer bort kläder, leksaker och uttryckssätt som går utanför normerna. Barn som inte passar in i tjej- respektive killrollen får sällan bekräftelse på att de är bra som de är.

Mycket tidigt får barnen också lära sig att flickor och pojkar förväntas bli kära i varandra. En flicka och en pojke i sandlådan får höra att de är ”ett sött

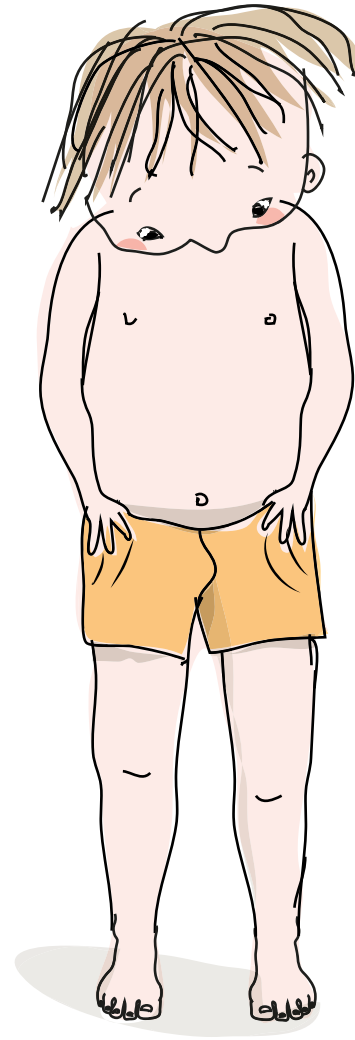
par”, något som ytterst sällan sägs om två lekande pojkar. Istället kan intima lekar mellan två barn av samma kön bemötas med oro eller avbrytas.

Kärlek mellan två män eller två kvinnor är generellt mindre synlig i samhället, något som både är orättvist och missvisande. Att heterosexuell kärlek är synlig, accepterad och förväntad leder till att homo- och bisexuella utsätts för kränkningar, har sämre psykisk hälsa och ibland även utsätts för våld. Kärlek mellan två personer av samma kön uppfattas heller inte alltid som kärlek. Till exempel händer det att homosexuella relationer i tonåren avfärdas som ”experimenterande”. Homo- och bisexuella barn får inte sina tankar och känslor bekräftade på samma sätt som andra barn.

Normerna påverkar i allra högsta grad våra barn och de möjliga val de ges i livet. Några sätt att utmana och luckra upp detta är genom att bekräfta många olika egenskaper hos barnen, hjälpa dem att uttrycka olika känslor och visa för dem att du inte tar för givet att de gillar vissa leksaker, vill ha vissa kläder eller blir kära i vissa personer. Du kan också ställa öppna frågor – ”Finns det någon tjej eller kille du är kär i?” – och låta en flicka och en pojke som leker med varandra få slippa känna av misstanken om att de egentligen är kära i varandra.

Barn kan i tidig ålder ha en uppfattning om att de inte är det kön som kroppen säger. Trans är ett paraplybegrepp för personer som på olika sätt bryter mot de föreställningar som finns kring kön och könsidentitet. Det kan vara någon som känner att identitet och kropp inte passar ihop – en flicka som

känner att hon har fötts i en pojkkropp, eller en pojke som känner att han fötts i en flickkropp – men också personer som inte trivs med etiketterna ”kille” och ”tjej”, som känner sig som något annat eller både och. Även små barn kan veta att de är en flicka eller en pojke, trots att kroppen säger något annat, eller känna sig obekväma med könskategorierna. Precis som andra barn behöver de bli bekräftade och tagna på allvar. Det kan gälla sådant som att respektera att barnet vill ha ett annat namn eller bli tilltalad som ”hon” istället för ”han”. Det kan också handla om att låta barnet ha de kläder det vill och att visa att man förstår barnets känslor genom att exempelvis prata med det om trans. Acceptansen för barns könsöverskridande sätt att vara är ofta större i förskolan än i skolan. Desto viktigare att barnet får stöd och respekt och att skolan medvetet arbetar för alla barns välmående.

Hur blir barn till?

Ett sätt att förklara hur barn blir till är genom att utgå från de två "ingredienser" som behövs: spermier och ägg. Spermier finns i killkroppar och äggen i tjejkroppar, och för att ett barn ska bli till måste dessa blandas. När spermien och ägget har smält ihop måste det ligga i en kvinnas mage i nio månader för att bli en färdig bebis. En sådan förklaring är enkel och konkret och lätt att förstå för ett barn.

Om vi förklarar barns tillkomst på det sättet är det inte svårt att förklara att familjer kan få barn på olika sätt. Om en kvinna och en man vill ha barn kan de till exempel blanda ingredienserna genom att ha samlag. Men ägg och spermier finns också att få på sjukhuset. Om två kvinnor, eller en ensam kvinna, vill ha barn kan de få spermier från en donator på

ett sjukhus. Två män som vill bli föräldrar kan adoptera ett barn som någon annan kvinna har fött.

Fördelen med den här förklaringen är att den håller isär kärlek, sex och hur barn blir till. Det ger alla barns ursprung samma status och visar barnet att de har olika möjligheter att själva bilda familj – om de skulle vilja det – när de blir stora. Det gör att samlag, insemination, provrörsbefruktning och adoption går att förklara på ett sätt som gör alla alternativ likvärdiga. Förklaringen synliggör att ens föräldrar inte behöver vara kära i varandra, ha haft sex med varandra eller vara just en kvinna och en man.

NÄR NÅGOT VÄCKER ORO

Det händer att barn gör sådant som väcker vuxnas oro. Ibland beror oron på en okunskap om att också andra barn gör samma saker i den åldern. Att ha kunskap om barns sexuella utveckling och att våga prata med andra vuxna om barns sexuella uttryck kan därför vara till hjälp.

Det finns i samhället en oro för att vissa sexuella uttryck är symptom på sexuella övergrepp, vilket inte måste vara fallet. Precis som hos vuxna kan destruktiva beteenden tyda på att något i livet är svårt. Kanske finns det skäl till att barnet mår dåligt, så som sorg, saknad, ensamhet, utanförskap eller mobbning? Men just sexuella uttryck tenderar att väcka oro, också när de är oproblematiska och

inte alls tyder på ohälsa i barnets liv. Barns sexuella beteenden ska därför alltid ses i ett bredare perspektiv och i relation till hur barnet mår i övrigt.

När något väcker oro är det därför klokt att försöka göra en helhetsbedömning och se om barnet har bra relationer till andra barn och vuxna i sin närhet. Fundera på sådant som om barnet i övrigt verkar harmoniskt, hur det interagerar med personer i sin närhet och om det som har väckt din oro är en enskild händelse eller en del av ett mönster.

Ett sätt att ta reda på mer om en situation är att fundera på hur du skulle ha reagerat på den om du inte hade tänkt på den som sexuell. Hur skulle du

reagera om barnet petade in i ärtan i näsan? De flesta uppfattar en ärtan i näsan som barnets naturliga nyfikenhet på kroppen. När ett barn däremot petar in en legobit i slidan eller analen kan reaktionen istället vara oro.

Testa på samma sätt att bedöma doktorslekarna som vilken annan lek som helst. Som alltid är det viktigt att leken präglas av respekt och ömsesidighet. Precis som annars är det viktigt att se till vilka känslor som är kopplade till situationen, om någon verkar känna sig tvungen att delta och hur barnens relationer till varandra är i övrigt. Är barnen bra på att sätta gränser? Är de bra på att respektera andras gränser? Fundera till sist på vilken roll leken eller beteendet har i barnets liv. Är den som vilken annan lek som helst? Om leken verkar tvångsmässig, om barnet blir aggressivt när det blir avbrutet och om leken

innehåller tvång mot andra, kan man behöva utreda orsakerna till varför barnet handlar som det gör.

Söka stöd

Barn kan använda sexualiteten för att tillfredsställa behov som inte tillgodoses på andra vis eller för att uttrycka känslor. Sexualiteten kan vara ett sätt att söka tröst och komma till ro, eller uttrycka sorg, frustration eller ilska. Barn kan göra sådant som känns tvångsmässigt eller gränslöst, till exempel att de i skolåldern onanerar inför andra barn eller vuxna. Att en treåring gör så är inte ovanligt, men de flesta lär sig i relativt ung ålder vilka sammanhang som är okej.

Det händer att barn gör, eller riskerar att göra, sig själv eller andra barn illa. Ibland söker äldre barn upp mindre barn, eller andra barn som de kan be-

stämman över, för att involvera dem i sexuella lekar. I sådana situationer bör vuxna markera och avbryta. Stor åldersskillnad, eller andra skäl till att barnen inte är jämlika, kan leda till att den ena får ett övertag i situationen som går ut över den andra. Ett yngre barn kan ha svårt att avbryta leken om den inte känns okej. Att det äldre barnet söker upp ett yngre barn kan också vara ett tecken på att det söker sådana maktsituationer.

I de här situationerna kan man behöva diskutera gränser med barnet, utan att skuldbelägga. Om situationen handlar om att barnet tar på sitt könsorgan inför andra kan man prata om att det kan kännas skönt att ta på sig själv, men att det är en sak som man gör när man är för sig själv. Om situationen handlar om lekar med andra barn som inte är ömsesidiga kan man behöva prata om hur man är mot

varandra som kompisar och att man inte får göra saker mot någons vilja. Om barnet fortsätter trots att man upprepade gånger har pratat med det kan man behöva professionellt stöd för att förstå varför barnet handlar som det gör och för att det ska få hjälp att hitta andra sätt att hantera sina känslor.

Om man som vårdnadshavare eller annan vuxen i barnets närhet känner sig orolig kan man vända sig till en barn- och ungdomspsykiatrisk (BUP) mottagning för rådgivning, men också till socialtjänsten i kommunen för stöd. Den som möter barn i förskolan och skolan kan vända sig till den psykolog som är knuten till förskolan eller till elevhälsan för råd, men har som alltid skyldighet att göra en anmälan om man är orolig för att barnet far illa, oavsett orsak.

SNIPPOR OCH SNOPPAR

På förskolan Gunghästen har de en dag tema kroppen. På ett enkelt och lekfullt sätt får barnen i berättelsen rita och prata om kroppen och sexualitet med personalen. Illustrerad med många bilder. Vänder sig till förskolebarn.

På RFSU:s hemsida finns mer boktips: [rfsu.se/sexualundervisning](https://www.rfsu.se/sexualundervisning)

VÄRLDENS VIKTIGASTE BOK

Om kroppen, känslor och sex. En fakta- och lärobok för 10-13-åringar. Här kan man läsa om puberteten, kroppen, ja- och nej-känslor, normer, familjeformer, vänskap, känslor, kärlek och sexualitet. Boken har tryckts i flera upplagor och är omtyckt av både barn, föräldrar och lärare. Är tänkt både för barnen att läsa själva och att användas i sex- och samlevnadsundervisningen.

Att skapa förutsättningar för att förändra och förbättra människors liv har varit RFSU:s målsättning ända sedan starten 1933. Genom sexualupplysning, utbildning och opinionsbildning vill RFSU slå håll på fördomar, råda bot på kunskapsbrist och öka den sexuella hälsan, i Sverige såväl som internationellt. När du köper en produkt, är medlem, samarbetar eller stödjer RFSU:s arbete bidrar du till fortsatt förändring av människors liv.

På RFSU:s hemsida rfsu.se kan du läsa mer om sexualitet och relationer och om det arbete RFSU bedriver.

Att vara medlem kostar bara 150 kronor om året och du får dessutom tidningen OTTAR som kommer ut med fyra nummer per år. Anmäl dig på rfsu.se/medlem

Text: RFSU

Illustrationer: Mikael Sjömillå

Grafisk form: Eva Fallström

Tryck: Ineko AB 2015

ISBN 978-91-85188-89-5

Alla människor föds med en sexualitet.
I barndomen kan det innebära en nyfikenhet
på den egna och andras kroppar, eller ett
intresse för att leka utforskande lekar.

Den här skriften är ett stöd till föräldrar,
förskolepersonal, lärare och andra som
vill prata med barn om sexualitet,
kroppsintegritet och relationer.

